ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
PHILIPPE LÉGER
της 7ης Μαρτίου 1996 *

1. Το ιταλικό Corte suprema di cassazione παρέπεμψε τέσσερις υποθέσεις που αφορούν την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος εισαγωγής νεαρών αρσενικών βοοειδών προοριζομένων για πάχυνση. Το εν λόγω δικαστήριο σας ζητεί, κατά τα ουσιώδη, να αποφανθείτε, αφενός, επί της ερμηνείας ορισμένων διατάξεων της οδηγίας 79/623/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 1979, περί εναρμονίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων όσον αφορά τις τελωνειακές οφειλές [1], και του κανονισμού (ΕΟΚ) 612/77 της Επιτροπής, της 24ης Μαρτίου 1977, περί των λεπτομερειών εφαρμογής του ειδικού καθεστώτος εισαγωγής ορισμένων αρσενικών νεαρών βοοειδών προοριζομένων για πάχυνση [2], όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1384/77 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 1977 [3], και αφετέρου, ως προς το κύρος του κανονισμού (ΕΟΚ) 1121/87 της Επιτροπής, της 23ης Απριλίου 1987, που τροποποιεί τους κανονισμούς (ΕΟΚ) 612/77 και 1136/79, όσον αφορά την αποδέσμευση της εγγύησης στο πλαίσιο ορισμένων ειδικών καθεστώτων εισαγωγής στον τομέα του βοείου κρέατος [4].

Το κοινοτικό δίκαιο

Α — Η αγορά βοείου κρέατος

2. Το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος [5], όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 425/77 του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 1977 [6], προβλέπει, ως ειδικό καθεστώς, τη δυνατότητα αναστολής εν όλω ή εν μέρει της εισφοράς που εισπράττεται, κατά κανόνα, κατά την εισαγωγή νεαρών αρσενικών βοοειδών προοριζομένων για πάχυνση.

3. Ο τρόπος εφαρμογής του καθεστώτος αυτού θεσπίστηκε με τον κανονισμό 612/77. Το άρθρο 1 του κανονισμού εξαρτά το ευεργέτημα της ολικής ή μερικής αναστολής της εισφοράς από τη συμπλήρωση δύο κυρίων διατυπώσεων. Κατά τη στιγμή της εισαγωγής των νεαρών βοοειδών, ο εισαγωγέας οφείλει, αφενός, να δηλώσει εγγράφως ότι τα ζώα προορίζονται για πάχυνση στο έδαφος του κράτους μέλους εισαγωγής επί περίοδο 120 ημερών από την ημέρα που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία και, αφετέρου, να παράσχει ασφάλεια ίση προς το ποσό της αναστελλομένης εισφοράς [7]. Η ίδια διάταξη εξαρτά την ολική ή μερική αποδέσμευση της ασφάλειας από την εκ μέρους του εισαγωγέα προσκόμιση, στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εισαγωγής, αποδείξεως ότι τα νεαρά βοοειδή δεν εσφάγησαν πριν την παρέλευση της περιόδου των 120 ημερών, εκτός αν η σφαγή των

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

1 — JO L 179, σ. 31.

2 — ΕΕ ειδ. έκδ. 03/018, σ. 7.

3 — ΕΕ ειδ. έκδ. 03/018, σ. 165.

4 — ΕΕ L 109, σ. 12.

5 — ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 72.

6 — ΕΕ ειδ. έκδ. 03/017, σ. 192.

7 — Άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β'.

ζώων κατέστη αναγκαία για λόγους ακριβώς προσδιοριζομένους [8]. Τέλος, η παράγραφος 4 του άρθρου 1 του κανονισμού 612/77 διευκρινίζει ότι η απόδειξη αυτή προσκομίζεται εντός προθεσμίας 180 ημερών από την ημέρα της θέσεως σε ελεύθερη κυκλοφορία, διαφορετικά η ασφάλεια καταπίπτει ως εισφορά.

4. Ο κανονισμός 1384/77 τροποποιεί κάπως τα της εφαρμογής του ειδικού καθεστώτος. Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, ο εισαγωγέας υποχρεούται, επιπλέον, να υποδείξει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εισαγωγής εντός ενός μήνα από την ημέρα της εισαγωγής, την επιχείρηση ή τις επιχειρήσεις όπου πρόκειται να παχυνθούν τα νεαρά βοοειδή.

5. Ο ίδιος κανονισμός εξαρτά την αποδέσμευση της ασφαλείας από την τήρηση μιας επιπλέον διατυπώσεως. Ο εισαγωγέας οφείλει να αποδείξει ότι το νεαρό βοοειδές έχει παχυνθεί εντός της επιχειρήσεως ή των επιχειρήσεων που έχουν προηγουμένως υποδειχθεί στις αρμόδιες αρχές [9].

6. Ο κοινοτικός νομοθέτης μετρίασε την ακαμψία του συστήματος με την έκδοση του κανονισμού 1121/87. Καίτοι ο κανονισμός αυτός δημοσιεύθηκε μετά τα πραγματικά περιστατικά, έχει εφαρμογή στις κύριες υποθέσεις βάσει του άρθρου 3, δεύτερο εδάφιο, που ορίζει: «[ο κανονισμός 1121/87 εφαρμόζεται] στις εγγυήσεις που συστήνονται από τις 23 Απριλίου 1987 και, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, στις εγγυήσεις που έχουν συσταθεί πριν από την ημερομηνία αυτή και δεν έχουν ακόμη αποδεσμευθεί και καταπέσει οριστικά».

Β — *Η γένεση της τελωνειακής οφειλής*

7. Το χρονικό σημείο κατά το οποίο γεννάται ή αποσβέννυται καθώς και το χρονικό σημείο από το οποίο οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν την τελεωνειακή οφειλή εναρμονίστηκαν με την οδηγία 79/623.

8. Το άρθρο 2, στοιχείο δ', της οδηγίας προβλέπει ότι:

«Τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή γεννάται:

(...)

δ) από τη μη εκτέλεση μιας από τις υποχρεώσεις τις οποίες συνεπάγεται, για ένα εμπόρευμα υποκείμενο σε εισαγωγικούς δασμούς, η προσωρινή εναπόθεσή του ή

8 — Όπ.π., παράγραφος 3.
9 — Άρθρο 7, παράγραφος 2.

η χρησιμοποίηση του τελωνειακού καθεστώτος υπό το οποίο τέθηκε ή από τη μη τήρηση ενός από τους όρους που έχουν καθοριστεί για την υπαγωγή ενός εμπορεύματος υπό το καθεστώς αυτό, εκτός αν αποδεικνύεται, επαρκώς κατά την κρίση των αρμοδίων αρχών, ότι αυτές οι παραλείψεις δεν είχαν πραγματικές συνέπειες για τη σωστή λειτουργία της προσωρινής εναπόθεσής ή του συγκεκριμένου τελωνειακού καθεστώτος».

9. Η οδηγία αυτή αντικαταστάθηκε, μετά τα πραγματικά περιστατικά των υποθέσεων, από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2144/87 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 1987, σχετικά με την τελωνειακή οφειλή [10], ο οποίος αντιγράφει και συμπληρώνει τις διατάξεις της.

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία των προδικαστικών παραπομπών

10. Μεταξύ του 1982 και του 1985, τρεις ιταλικές αγροτικές επιχειρήσεις, η Cooperativa Agricola Zootecnica S. Antonio (υπόθεση C-246/94), η Cooperativa Lomellina di Cerealicoltori Srl (υποθέσεις C-247/94 και C-248/94) και η Azienda Agricola Cavicchi Bruno e Fratelli, με εγγυητή την Cassa di Risparmio di Trieste SpA (υπόθεση C-249/94), εισήγαγαν στην Ιταλία από χώρες της Ανατολικής Ευρώπης παρτίδες νεαρών αρσενικών βοοειδών προοριζομένων για πάχυνση.

11. Για διαφόρους λόγους, οι αγροτικές επιχειρήσεις παρέβησαν την υποχρέωση που προβλέπεται στο πλαίσιο του κοινοτικού καθεστώτος εισαγωγής νεαρών βοοειδών, να υποδείξουν δηλαδή στις αρμόδιες ιταλικές τελωνειακές αρχές εντός προθεσμίας ενός μήνα από την ημέρα της εισαγωγής, το βουστάσιο όπου θα γινόταν η πάχυνση. Η Cooperativa Agricola Zootecnica S. Antonio γνωστοποίησε την πληροφορία αυτή με καθυστέρηση μερικών ημερών στην αρμόδια τελωνειακή υπηρεσία· η Azienda Agricola Cavicchi παρέλειψε τελείως να κάνει τη δήλωση αυτή, η δε Cooperativa Lomellina di Cerealicoltori διαβίβασε αυτή την πληροφορία εντός της τασσομένης προθεσμίας πλην όμως στον δήμο όπου βρίσκεται το βουστάσιο. Επιπλέον, όπως προκύπτει από τη διάταξη περί παραπομπής [11], η τελευταία επιχείρηση παρέλειψε επίσης να διαβιβάσει το πιστοποιητικό για το ότι τα προς πάχυνση προοριζόμενα βοοειδή εξακολουθούσαν να ζουν κατά την παρέλευση της περιόδου των 120 ημερών μετά την εισαγωγή τους.

12. Οι ιταλικές τελωνειακές αρχές θεώρησαν ότι, λόγω των προαναφερθεισών παραβάσεων, οι εν λόγω επιχειρήσεις απώλεσαν το ευεργέτημα της αναστολής της εισφοράς λόγω εισαγωγής, ζήτησαν την καταβολή των οφειλομένων δασμών και έκριναν ότι επήλθε ολική κατάπτωση των ασφαλειών που είχαν παρασχεθεί κατά τον χρόνο της εισαγωγής.

13. Οι τρεις επιχειρήσεις προσέφυγαν, χωριστά η καθεμιά, ενώπιον του Tribunale di Trieste κατά της Amministrazione delle

10 — ΕΕ L 201, σ. 15.

11 — Βλ. σ. 2, παράγραφος 5, της ελληνικής μεταφράσεως.

Finanze dello Stato και υποστήριξαν ότι οι αξιώσεις της ήταν παράνομες από τη σκοπιά του κοινοτικού δικαίου. Το Tribunale di Trieste απέρριψε τις προσφυγές της Cooperativa Lomellina di Cerealicoltori και της Azienda Agricola Cavicchi και δέχθηκε εν μέρει την προσφυγή της Cooperativa Agricola Zootecnica S. Antonio.

14. Οι τρεις επιχειρήσεις άσκησαν έφεση, χωριστά η καθεμιά, ενώπιον του Corte d'appello di Trieste, το οποίο με απόφαση της 23ης Φεβρουαρίου 1990 επικύρωσε την απόφαση του Tribunale di Trieste στην υπόθεση της Cooperativa Agricola Zootecnica S. Antonio. Το εν λόγω δικαστήριο έκρινε συγκεκριμένα ότι η οδηγία 79/623, ως νομοθεσία προγενέστερη και υποδεέστερη κατά την τυπική ισχύ, του κανονισμού 1121/87 δεν είχε εφαρμογή. Αντιθέτως, επί των προσφυγών της Cooperativa Lomellina di Cerealicoltori και της Azienda Agricola Cavicchi έκρινε, με αποφάσεις της 6ης Ιουνίου 1992 και της 19ης Ιανουαρίου 1993, ότι η μη τήρηση των υποχρεώσεων που θεσπίζει ο κανονισμός 612/77, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1384/77, δεν είχε καμιά συγκεκριμένη συνέπεια επί της σωστής λειτουργίας του τελωνειακού καθεστώτος που διέπει την εισαγωγή βοοειδών. Έκρινε, κατά συνέπεια, ότι το άρθρο 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 79/623 είχε άμεση εφαρμογή στην Ιταλία, έστω και αν η οδηγία δεν έχει μεταφερθεί στην ιταλική έννομη τάξη. Ως εκ τούτου μεταρρύθμισε τις πρωτόδικες αποφάσεις έναντι των δύο αυτών επιχειρήσεων

15. Η Cooperativa Agricola Zootecnica S. Antonio και η Amministrazione delle Finanze dello Stato άσκησαν αναίρεση κατά των αποφάσεων του Corte d'appello di Trieste, ενώπιον του Corte suprema di cassazione και ζήτησαν την εξαφάνισή τους.

16. Η Amministrazione delle Finanze dello Stato επικαλείται παράβαση και κακή εφαρμογή των άρθρων 1 του κανονισμού 612/77, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1384/77, και 2 της οδηγίας 79/623. Περαιτέρω, φρονεί ότι το άρθρο 2, στοιχείο δ', της εν λόγω οδηγίας (η οποία δεν έχει μεταφερθεί στην ιταλική έννομη τάξη) δεν έχει άμεσο αποτέλεσμα. Αν υποτεθεί δε ότι έχει έμμεσο αποτέλεσμα, η εν λόγω διοίκηση υποστηρίζει ότι η εύρυθμη λειτουργία του τελωνειακού καθεστώτος που θέσπισε η Κοινότητα για την εισαγωγή νεαρών αρσενικών βοοειδών προοριζομένων για πάχυνση συνεπάγεται την εκπλήρωση της υποχρεώσεως για την οποία το ίδιο το Corte d'appello έκρινε ότι δεν εκπληρώθηκε, δηλαδή της εμπρόθεσμης υπόδειξης στην αρμόδια αρχή του τόπου όπου βρίσκεται το βουστάσιο, η οποία αποτελεί ουσιώδη προϋπόθεση για τη διενέργεια του προβλεπομένου ελέγχου.

17. Η Cooperativa Agricola Zootecnica S. Antonio επικαλείται παράβαση των άρθρων 173, 189 και 177 της Συνθήκης ΕΚ. Υποστηρίζει ότι το Corte d'appello εφάρμοσε κακώς τον κανονισμό 1121/87, καθόσον η καθυστέρηση της γνωστοποιήσεως του βουστασίου δεν έχει καμιά συνέπεια στην εύρυθμη λειτουργία του συγκεκριμένου τελωνειακού καθεστώτος· βάσει του άρθρου 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 79/623, δεν γεννάται τελωνειακή οφειλή και επιπλέον ο προαναφερθείς κανονισμός στερείται κύρους.

Τα προδικαστικά ερωτήματα

18. Το Corte suprema di cassazione, πρώτο πολιτικό τμήμα, αμφιβάλλοντας ως προς την ερμηνεία των σχετικών κοινοτικών διατάξεων και το κύρος ενός κοινοτικού κανονισμού, ανέστειλε τη διαδικασία και υπέβαλε τα ακόλουθα τρία προδικαστικά ερωτήματα, στην υπόθεση C-246/94:

«Το πρώτο ερμηνευτικό ζήτημα έγκειται στο αν η διάταξη του άρθρου 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 623/79/ΕΟΚ, της 25ης Ιουνίου 1979 (η οποία δεν μεταφέρθηκε στην ιταλική έννομη τάξη), έχει τα αναγκαία χαρακτηριστικά γνωρίσματα προκειμένου να τύχει απευθείας εφαρμογής και να αποτελέσει το νομικό θεμέλιο δικαιωμάτων που μπορούν να επικαλούνται οι ιδιώτες έναντι του Ιταλικού Δημοσίου.

Το δεύτερο ερμηνευτικό ερώτημα τίθεται σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως επί του πρώτου. Έγκειται δε στο αν η διάταξη της επίδικης οδηγίας τυγχάνει εφαρμογής και σε περίπτωση σημειωθείσας υπερημερίας κατά την γνωστοποίηση ότι πρόκειται για βοοειδή προς πάχυνση, ήτοι και όταν συντρέχει παράβαση του κανονισμού (ΕΟΚ) 612/77 (όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 7 του κανονισμού 1384/77). Επομένως, επιβάλλεται η ερμηνεία του ειδικού καθεστώτος που καθιερώθηκε με τον προαναφερθέντα κανονισμό, προκειμένου να κριθεί αν η εν λόγω υπερημερία είχε ή όχι οποιαδήποτε συγκεκριμένη συνέπεια επί της ορθής εφαρμογής του ειδικού αυτού καθεστώτος.

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως επί του προηγουμένου ερωτήματος και, συνακόλουθα, μη εφαρμογής (στην προκειμένη περίπτωση) της διατάξεως της οδηγίας, ανακύπτει το τρίτο ζήτημα, αντικείμενο του οποίου είναι το κύρος του κανονισμού (ΕΟΚ) 1121/87, της 23ης Απριλίου 1987. Πρόκειται για το ερώτημα αν το ποσό της κυρώσεως που καθορίζει το άρθρο 1, σημείο 2, του προαναφερθέντος κανονισμού (που συνεπάγεται την ολοσχερή κατάπτωση της εγγυήσεως συνεπεία της καθυστερήσεως κατά 50 ημέρες της προβλεπομένης γνωστοποιήσεως) αντίκειται ή όχι προς την αρχή της αναλογικότητας ενόψει του επιδιωκομένου σκοπού, αρχή που έχει τεθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου.»

19. Στις υποθέσεις C-247/94, C-248/94 και C-249/94 υποβάλλονται δύο προδικαστικά ερωτήματα περί ερμηνείας. Τα ερωτήματα αυτά ταυτίζονται κατ' ουσίαν με τα δύο πρώτα από τα προπαρατεθέντα ερωτήματα, πλην όμως η διατύπωση του δευτέρου ερωτήματος στις υποθέσεις C-248/94 και C-249/94 διαφέρει κάπως: ερωτάται αν «(...) η οδηγία τυγχάνει εφαρμογής και σε περίπτωση μη τηρήσεως του κανονισμού (ΕΟΚ) 612/77 που (...) το Corte d'appello di Trieste έκρινε ότι συντρέχει (...)».

Η απάντηση στα προδικαστικά ερωτήματα

20. Τα δύο πρώτα προδικαστικά ερωτήματα, που υπέβαλε το Corte suprema di cassazione και τα οποία συνδέονται στενά μεταξύ τους, αφορούν την ερμηνεία της οδηγίας 79/623 και του κανονισμού 612/77 όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1384/77. Το εθνικό δικαστήριο ερωτά, κατά τα ουσιώδη, αν ο γενικός κανόνας του άρθρου 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 79/623 έχει εφαρμογή εν πάση περιπτώσει ή αν οι ειδικές υποχρεώσεις που θεσπίζει η ιδιαίτερη ρύθμιση περί ειδικού καθεστώτος εισαγωγής ορισμένων νεαρών αρσενικών βοοειδών προοριζομένων για πάχυνση υπερισχύουν της γενικής ρυθμίσεως την οποία και καθιστούν ανενεργή. Μέχρι στιγμής το Δικαστήριο δεν έχει αποφανθεί επί παρομοίου ερωτήματος. Το τρίτο ερώτημα είναι επικουρικό και τίθεται μόνο για την περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι το άρθρο 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 79/623 έχει εφαρμογή στις κύριες δίκες. Το ερώτημα αυτό αφορά το κύρος του άρθρου 1, σημείο 2, του κανονισμού 1121/87.

21. Ήδη ορισμένοι ιταλικοί γεωργικοί συνεταιρισμοί είχαν προσφύγει στο Δικαστήριο βάσει των άρθρων 173, δεύτερο εδάφιο, και 189, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης, ζητώντας να κριθεί ανίσχυρο το άρθρο 1, σημείο 2, του κανονισμού 1121/87 [12]. Το Δικαστήριο, διαπιστώνοντας ότι η εν λόγω διάταξη εφαρμόζεται «(...) επί αντικειμενικά προσδιοριζομένων περιπτώσεων και παράγει έννομα αποτελέσματα για κατηγορίες προσώπων που προσδιορίζονται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο (...)», έκρινε ότι «έχει, επομένως, γενική ισχύ κατά το άρθρο 189, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης και δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αφορά ατομικά τους προσφεύγοντες κατά το άρθρο 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης» [13]. Ως εκ τούτου η προσφυγή κρίθηκε απαράδεκτη [14].

Επί του πρώτου ερωτήματος

22. Το πρώτο προδικαστικό ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου αφορά την ερμηνεία του άρθρου 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 79/623. Το αιτούν δικαστήριο ερωτά συγκεκριμένα αν η διάταξη αυτή εμφανίζει τα αναγκαία χαρακτηριστικά γνωρίσματα ώστε να έχει απευθείας εφαρμογή και να αποτελεί το νομικό θεμέλιο δικαιωμάτων που μπορούν να επικαλούνται οι ιδιώτες έναντι ενός κράτους μέλους, καίτοι η διάταξη αυτή δεν έχει μεταφερθεί στην οικεία έννομη τάξη. Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο καλείται να κρίνει αν οι διατάξεις του κοινοτικού δικαίου που διέπουν τη γένεση της τελωνειακής οφειλής έχουν εφαρμογή εντός της Ιταλίας και αν οι ιδιώτες μπορούν να επικαλεστούν τα δικαιώματα που τους παρέχουν οι διατάξεις αυτές έναντι του κράτους αυτού.

23. Η οδηγία δεν μεταφέρθηκε στο ιταλικό δίκαιο [15] ενώ, σύμφωνα με το άρθρο 12, η προθεσμία για τη μεταφορά της έληξε την 1η Ιανουαρίου 1982. Επομένως, η οδηγία ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών των τεσσάρων υποθέσεων.

12 — Διάταξη της 3ης Φεβρουαρίου 1988, 191/87, Covale κατά Επιτροπής (Συλλογή 1988, σ. 515).

13 — Όπ.π., σκέψη 10.

14 — Όπ.π., διατακτικό.

15 — Βλ. σ. 3 της ελληνικής μεταφράσεως της διατάξεως περί παραπομπής στην υπόθεση C-248/94.

24. Με την απόφαση Enka [16] κρίθηκε ότι, «(...) στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι κοινοτικές αρχές έχουν υποχρεώσει με την έκδοση οδηγίας τα κράτη μέλη να τηρήσουν ορισμένη συμπεριφορά, η πρακτική αποτελεσματικότητα μιας τέτοιας πράξεως θα περιοριζόταν αν οι ιδιώτες στερούνταν της δυνατότητας να την επικαλούνται ενώπιον των δικαστηρίων και τα εθνικά δικαστήρια να τη λαμβάνουν υπόψη ως στοιχείο του κοινοτικού δικαίου» [17]. Τέτοια είναι, ιδίως, η περίπτωση «κατά την οποία ο ιδιώτης επικαλείται διάταξη οδηγίας ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου προκειμένου αυτό να εξετάσει αν οι αρμόδιες εθνικές αρχές κατά την άσκηση της διακριτικής ευχέρειάς τους ως προς τον τύπο και τα μέσα εφαρμογής της οδηγίας παρέμειναν εντός των ορίων της ευχέρειας αυτής που έχει χαράξει η οδηγία» [18]. Η νομολογία αυτή ισχύει παγίως και το Δικαστήριο έχει πάντοτε αναγνωρίσει υπέρ των ιδιωτών δικαιώματα που μπορούν να επικαλεστούν έναντι του κράτους μέλους το οποίο δεν έλαβε εμπροθέσμως εκτελεστικά μέτρα ή έλαβε μέτρα που δεν συνάδουν προς τις αρκούντως σαφείς και απαλλαγμένες αιρέσεων διατάξεις μιας οδηγίας.

25. Πράγματι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, για να έχει άμεσο αποτέλεσμα μια διάταξη οδηγίας, πρέπει να είναι αρκούντως σαφής και απαλλαγμένη αιρέσεων [19].

26. Θα εξετάσω τώρα αν η διάταξη της οδηγίας 79/623 που αφορά τη γένεση της τελωνειακής οφειλής είναι αρκούντως σαφής και απαλλαγμένη αιρέσεων.

27. Αυτό υποστηρίζει η Cooperativa Agricola Zootecnica S. Antonio, ενώ το αντίθετο υποστηρίζει η Amministrazione delle Finanze dello Stato.

28. Υπενθυμίζω ότι το άρθρο 2, στοιχείο δ', της οδηγίας προβλέπει:

«Τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή γεννάται:

(...)

δ) από τη μη εκτέλεση μιας από τις υποχρεώσεις τις οποίες συνεπάγεται, για ένα εμπόρευμα υποκείμενο σε εισαγωγικούς δασμούς, η προσωρινή εναπόθεσή του ή η χρησιμοποίηση του τελωνειακού καθεστώτος υπό το οποίο τέθηκε ή από τη μη τήρηση ενός από τους όρους που έχουν καθοριστεί για την υπαγωγή ενός εμπορεύματος υπό το καθεστώς αυτό, εκτός αν αποδεικνύεται ότι αυτές οι παραλείψεις δεν είχαν πραγματικές συνέπειες για τη σωστή λειτουργία της προσωρινής εναπόθεσής ή του συγκεκριμένου τελωνειακού καθεστώτος».

16 — Απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 1977, 38/77 (Συλλογή τόμος 1977, σ. 713).

17 — Σκέψη 9.

18 — Όπ.π., σκέψη 10.

19 — Απόφαση της 19ης Ιανουαρίου 1982, 8/81, Becker (Συλλογή 1982, σ. 53, σκέψη 25).

29. Κατά την Επιτροπή η διάταξη αυτή εμφανίζει τα χαρακτηριστικά που απαιτούνται κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου για να έχει άμεσο αποτέλεσμα.

30. Νομίζω ότι είναι ορθός ο συλλογισμός της Επιτροπής.

31. Η οδηγία 79/623 εκδόθηκε βάσει του άρθρου 100 της Συνθήκης. Ο κοινοτικός νομοθέτης στηρίχθηκε σε μια διαπίστωση: «(...) ωστόσο η λεπτομερής έρευνα που έγινε σε συνεργασία με τα κράτη μέλη κατέδειξε την ανάγκη να προσδιοριστούν σε ορισμένους τομείς και με δεσμευτικές κοινοτικές πράξεις τα μέτρα που είναι αναγκαία για την κατάρτιση μιας τελωνειακής ρύθμισης που θα εξασφαλίζει την ομοιόμορφη εφαρμογή των εισαγωγικών ή των εξαγωγικών δασμών για εμπορεύματα που διακινούνται μέσω του εμπορίου μεταξύ της Κοινότητας και των τρίτων χωρών» [20]. Ο σκοπός τον οποίο επιδιώκει ο κοινοτικός νομοθέτης προσδιορίζεται ως εξής: «(...) είναι, επομένως, αναγκαίο να θεσπιστούν οι κανόνες για τον προσδιορισμό του χρονικού σημείου κατά το οποίο γεννάται η τελωνειακή οφειλή προκειμένου να εξασφαλιστεί η ομοιόμορφη εφαρμογή των κοινοτικών διατάξεων που διέπουν την εισαγωγή και την εξαγωγή» [21].

32. Η Ιταλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η φράση «επαρκώς κατά την κρίση των αρμοδίων αρχών» (à la satisfaction des autorités compétentes) του άρθρου 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 79/623 πρέπει να ερμηνευθεί κατά την έννοια ότι παρέχει στις αρμόδιες εθνικές αρχές ευρεία εξουσία εκτιμήσεως ως προς τις προϋποθέσεις εφαρμογής του συγκεκριμένου καθεστώτος [22] και ότι, επομένως, η εν λόγω διάταξη δεν είναι αρκούντως σαφής και απαλλαγμένη αιρέσεων ώστε να έχει απευθείας εφαρμογή.

33. Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Πράγματι, ο κοινοτικός νομοθέτης ρητώς ανέφερε ότι ο επιδιωκόμενος σκοπός είναι η επίτευξη ομοιόμορφης και υποχρεωτικής εφαρμογής των διατάξεων περί τελωνειακής οφειλής. Ανέφερε συγκεκριμένα ότι επιθυμεί να προσδιορίσει επακριβώς «(...) το χρονικό σημείο κατά το οποίο γεννάται η τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή σε σχέση με τους όρους υπό τους οποίους εντάσσονται στην οικονομία της Κοινότητας τα εμπορεύματα που υπόκεινται σε εισαγωγικούς δασμούς» [23].

34. Η πρακτική αποτελεσματικότητα της διατάξεως αυτής θα εκμηδενιζόταν αν η διάταξη ερμηνευόταν κατά την έννοια ότι παρέχεται ευρεία εξουσία εκτιμήσεως στα κράτη μέλη κατά την εφαρμογή του εν λόγω μέτρου. Αυτό θα συνέβαινε χωρίς αμφιβολία αν οι αρμόδιες εθνικές αρχές μπορούσαν να εξαρτήσουν την έκταση εφαρμογής στην πράξη του τελωνειακού πλεονεκτήματος από προϋποθέσεις ή

20 — Τρίτη αιτιολογική σκέψη.

21 — Πέμπτη αιτιολογική σκέψη.

22 — Βλ. σ. 5 και 6 της γαλλικής μεταφράσεως των παρατηρήσεων της Ιταλικής Κυβερνήσεως.

23 — Έβδομη αιτιολογική σκέψη.

διατυπώσεις διαφορετικές αυτών τις οποίες προέβλεψε ο κοινοτικός νομοθέτης. Επομένως, η φράση «επαρκώς κατά την κρίση των αρμοδίων αρχών» πρέπει να ερμηνευθεί κατά την έννοια ότι επιτρέπει στον επιχειρηματία να αποδείξει στην αρμόδια εθνική αρχή ότι η μη τήρηση μιας τελωνειακής διατυπώσεως ή υποχρεώσεως δεν είχε πραγματική επίπτωση στην εύρυθμη λειτουργία της προσωρινής εναπόθεσης ή του συγκεκριμένου τελωνειακού καθεστώτος χωρίς το κράτος μέλος να μπορεί να αντιτάξει την έλλειψη εθνικών μέτρων που θα σκοπούσαν ακριβώς να διευκολύνουν την εφαρμογή αυτού του πλεονεκτήματος.

35. Την ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνει η απόφασή σας της 5ης Οκτωβρίου 1983 [24]. Στην υπόθεση εκείνη το Δικαστήριο εξέτασε το ζήτημα αν έχει άμεση εφαρμογή το άρθρο 4 της οδηγίας 79/623 που ορίζει:

«Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2, καμία τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή δεν θεωρείται ότι γεννάται ως προς συγκεκριμένο εμπόρευμα:

α) όταν ο ενδιαφερόμενος προσκομίζει αποδείξεις ότι η μη εκτέλεση των υποχρεώσεων που απορρέουν:

— είτε από τις διατάξεις που θεσπίστηκαν για την εφαρμογή του άρθρου 2 της οδηγίας 68/312/ΕΟΚ,

— είτε από την προσωρινή εναπόθεση του εν λόγω εμπορεύματος,

— είτε από χρησιμοποίηση του τελωνειακού καθεστώτος υπό το οποίο έχει τεθεί το εμπόρευμα,

οφείλεται στην ολική καταστροφή ή σε ανεπανόρθωτη απώλεια του εν λόγω εμπορεύματος από αιτία οφειλόμενη στην ίδια τη φύση του εμπορεύματος ή σε τυχαίο συμβάν ή ανωτέρα βία».

36. Εν προκειμένω, σύμφωνα με το ισχύον εθνικό δίκαιο, η ιταλική τελωνειακή αρχή απηύθυνε στις δύο εταιρίες ένταλμα πληρωμής ποσού που αντιπροσώπευε δασμούς, φόρους προστιθεμένης αξίας καθώς και νομίμους τόκους και έξοδα για το εμπόρευμα που είχε κλαπεί από την τελωνειακή αποθήκη που διαχειρίζεται στο λιμάνι της Κατάνης η εταιρία Esercizio Magazzini Generali. Οι δύο εταιρίες επικαλέστηκαν τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου που κατά την άποψή τους τις απάλλασσαν από την καταβολή δασμών και άλλων επιβαρύνσεων στην περίπτωση που το εμόρευμα είχε καταστραφεί λόγω ανωτέρας βίας ή τυχαίου συμβάντος. Κατά την άποψη των προσφευγουσών,

24 — Απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1983, 186/82 και 187/82, Esercizio Magazzini Generali και Mellina Agosta (Συλλογή 1983, σ. 2951).

η κλοπή από τις αποθήκες συνιστά περίπτωση ανωτέρας βίας κατά την έννοια του κοινοτικού δικαίου, που επιτρέπει την απαλλαγή από την καταβολή των δασμών.

37. Το Δικαστήριο, στηριζόμενο στις διατάξεις του άρθρου 4 της οδηγίας 79/623, που δεν έχει μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο, και στην ένατη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας, έκρινε ότι οι λόγοι αποσβέσεως πρέπει να στηρίζονται στη διαπίστωση ότι το εμπόρευμα δεν είχε τελικά τον οικονομικό προορισμό που δικαιολογεί την επιβολή εισαγωγικών δασμών. Ωστόσο, στην περίπτωση της κλοπής — έκρινε το Δικαστήριο — τεκμαίρεται ότι το εμπόρευμα διοχετεύεται στο εμπορικό κύκλωμα της Κοινότητας. Κατέληξε δε στο συμπέρασμα ότι η απώλεια του εμπορεύματος κατά την έννοια της οδηγίας δεν περιελάμβανε την κλοπή, ανεξαρτήτως συνθηκών υπό τις οποίες διαπράχθηκε. Κατ' αυτόν τον τρόπο, το Δικαστήριο αναγνώρισε άμεσο αποτέλεσμα στις διατάξεις του άρθρου 4 της οδηγίας 79/623 και δεν θεώρησε ότι η φράση «επαρκώς κατά την κρίση των αρμοδίων αρχών» στερεί τη διάταξη αυτή από τον χαρακτήρα διατάξεως αρκούντως σαφούς και απαλλαγμένης αιρέσεων [25]. Για την ερμηνεία του άρθρου 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 79/623, η απάντησή σας δεν πρέπει να διαφέρει.

38. Απαντώντας στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, φρονώ ότι το άρθρο 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 79/623 εμφανίζει τα χαρακτηριστικά που είναι αναγκαία για να έχει απευθείας εφαρμογή και να αποτελέσει το θεμέλιο δικαιωμάτων που τα άτομα μπορούν να επικαλούνται έναντι ενός κράτους μέλους, στην έννομη τάξη του οποίου δεν έχει μεταφερθεί η εν λόγω διάταξη.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

39. Με το δεύτερο ερώτημα το αιτούν δικαστήριο εξειδικεύει το πρώτο ερώτημα και στην πραγματικότητα σας καλεί να κρίνετε αν το άρθρο 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 79/623 εφαρμόζεται και στις συγκεκριμένες υποθέσεις των οποίων έχει επιληφθεί, δηλαδή στην περίπτωση όπου η διατύπωση την οποία δεν εκπλήρωσε ο επιχειρηματίας είναι αυτή που προβλέπει το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 612/77, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 1384/77. Με άλλα λόγια, μπορεί ο εισαγωγέας νεαρών αρσενικών βοοειδών προοριζομένων για πάχυνση, ο οποίος δεν τήρησε την υποχρέωση να δηλώσει εμπροθέσμως στις αρμόδιες εθνικές αρχές το βουστάσιο παχύνσεως, να επικαλεστεί τις διατάξεις της οδηγίας 79/623 και να υποστηρίξει λυσιτελώς ότι δεν υπάρχει γένεση τελωνειακής οφειλής, αποδεικνύοντας ότι η μη τήρηση της υποχρεώσεως αυτής δεν έχει καμιά συνέπεια στη λειτουργία του συγκεκριμένου τελωνειακού καθεστώτος ή μήπως πρέπει να θεωρηθεί ότι η μη τήρηση της προθεσμίας έχει συγκεκριμένη επίπτωση στην εύρυθμη λειτουργία του ειδικού καθεστώτος εισαγωγής ορισμένων νεαρών αρσενικών βοοειδών προοριζομένων για πάχυνση; Για πρώτη φορά

25 — Όπ.π., σκέψεις 11 έως 14.

καλείται το Δικαστήριο να απαντήσει σε παρόμοιο προδικαστικό ερώτημα.

40. Η Ιταλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η μη τήρηση της επίμαχης στις κύριες υποθέσεις προθεσμίας έχει συγκεκριμένη επίπτωση επί της λειτουργίας του ειδικού τελωνειακού καθεστώτος και ότι η τελωνειακή οφειλή λόγω εισαγωγής γεννάται αυτομάτως. Επομένως, πρέπει να εφαρμοστούν οι ειδικοί κανόνες που διέπουν την αποδέσμευση της ασφαλείας στο πλαίσιο των ειδικών συστημάτων εισαγωγής στον τομέα του βοείου κρέατος. Η εν λόγω κυβέρνηση υποστηρίζει ότι ο σκοπός που επιδιώκει ο κοινοτικός νομοθέτης χάνει την πρακτική αποτελεσματικότητα αν παραμείνει χωρίς κυρώσεις η παράβαση της πρόσθετης υποχρεώσεως που θέσπισε ο κανονισμός 1384/77.

41. Η Επιτροπή είναι λιγότερο κατηγορηματική. Υποστηρίζει ότι πρέπει να εκτιμηθεί συγκεκριμένα σε κάθε υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου αν η μη τήρηση της διατυπώσεως αυτής δεν είχε πραγματική συνέπεια στην εύρυθμη λειτουργία του συγκεκριμένου τελωνειακού καθεστώτος. Κατά την άποψή της, δηλαδή, οι συγκεκριμένοι επιχειρηματίες αρύονται από το άρθρο 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 79/623 το δικαίωμα να αξιώσουν από την αρμόδια εθνική αρχή να μη θεωρήσει ότι η τελωνειακή οφειλή γεννάται αυτομάτως λόγω της προαναφερθείσας παράβασης, αλλά να διαπιστώσει, κατά περίπτωση, αν η παράβαση αυτή είχε συγκεκριμένη επίπτωση στην εύρυθμη λειτουργία του ειδικού τελωνειακού καθεστώτος και να σταθμίσει τη βαρύτητα του πταίσματος που διέπραξε ο συγκεκριμένος επιχειρηματίας.

42. Η Cooperativa Agricola Zootecnica S. Antonio υποστηρίζει ότι η προσαπτομένη παράβαση δεν έχει επίπτωση στη λειτουργία του εν λόγω τελωνειακού καθεστώτος, επιπλέον δε οι διατάξεις του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 612/77, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 1384/77 και από το άρθρο 1, σημείο 2, του κανονισμού 1121/87 είναι παράνομες [26].

43. Νομίζω ότι το άρθρο 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 79/623 και το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 612/77, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 1384/77, όχι μόνο δεν αλληλοσυγκρούονται αλλά αλληλοσυμπληρώνονται. Πράγματι, οι δύο αυτές κοινοτικές διατάξεις δεν έχουν το ίδιο αντικείμενο. Η οδηγία 79/623 εναρμονίζει τους γενικούς κανόνες που διέπουν την τελωνειακή οφειλή [27], ενώ ο κανονισμός 612/77 αφορά τις διατάξεις που διέπουν το ειδικό καθεστώς για την εισαγωγή ορισμένων νεαρών αρσενικών βοοειδών προοριζομένων για πάχυνση. Το άρθρο 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 79/623 θέτει μια γενική αρχή: οι παραβάσεις που δεν έχουν καμιά πραγματική συνέπεια στην εύρυθμη λειτουργία του συγκεκριμένου τελωνειακού καθεστώτος δεν γεννούν τελωνειακή οφειλή. Ο επιχειρηματίας έχει τη δυνατότητα να προσκομίσει τη σχετική απόδειξη εκτός αν ο κοινοτικός νομοθέτης ορίζει άλλως. Την απάντηση στο δεύτερο αυτό ερώτημα δίνει η ανάλυση του σκοπού που επιδιώκει ο κοινοτικός νομοθέτης θεσπίζοντας την ειδική υποχρέωση του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 612/77, όπως αυτός έχει τροποποιηθεί.

26 — Παρατηρήσεις της προσφεύγουσας, σ. 2 της γαλλικής μεταφράσεως.

27 — Βλ. την παράγραφο 31 των προτάσεών μου.

44. Υποστηρίζω ότι ο κοινοτικός νομοθέτης θέλησε να αντιμετωπίσει την υποχρέωση του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 612/77, όπως έχει τροποποιηθεί, ως προϋπόθεση για την εύρυθμη λειτουργία του συγκεκριμένου τελωνειακού καθεστώτος.

45. Υπενθυμίζω την εν λόγω διάταξη:

«1. *Η παροχή του ευεργετήματος ολικής ή μερικής αναστολής της εισφοράς* η οποία αναφέρεται στο άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68 *υπόκειται*:

(...)

δ) σε έγγραφη ανάληψη υποχρεώσεως του εισαγωγέα, υπογραφομένη κατά τον χρόνο της εισαγωγής, ότι θα υποδείξει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εισαγωγής εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημέρα εισαγωγής την επιχείρηση ή τις επιχειρήσεις όπου πρόκειται να παχυνθούν τα νεαρά βοοειδή» [28].

46. *Η ανάλυση του τρόπου εφαρμογής του ειδικού τελωνειακού καθεστώτος* εμφαίνει ότι η διατύπωση που προβλέπει το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 612/77 θεσπίζεται ως απαραίτητη προϋπόθεση για τη χορήγηση του ευεργετήματος της ολικής ή μερικής αναστολής της εισφοράς λόγω της εισαγωγής των νεαρών βοοειδών προοριζομένων για πάχυνση. Με τον τρόπο αυτό, ο κοινοτικός νομοθέτης δείχνει ότι αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στην τήρηση της διατυπώσεως αυτής.

47. Ο ίδιος λόγος υπαγορεύει *την ανάλυση των κανόνων που διέπουν την αποδέσμευση της ασφάλειας* η οποία προβλέπεται στο πλαίσιο του ειδικού αυτού καθεστώτος. Το άρθρο 1, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού 612/77, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 1384/77, ορίζει:

«3. Πλην περιπτώσεως ανωτέρας βίας, η ασφάλεια αποδεσμεύεται ολικώς ή μερικώς, μόνο αν προσκομισθεί στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εισαγωγής η απόδειξη ότι το νεαρό βοοειδές:

α) έχει παχυνθεί εντός της επιχειρήσεως ή των επιχειρήσεων οι οποίες έχουν υποδειχθεί κατά την παράγραφο 1 υπό δ)·

β) δεν έχει σφαγεί προ της εκπνοής της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 1 υπό α)· ή

28 — Άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 612/77, όπως έχει τροποποιηθεί με το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 1384/77.

γ) έχει σφαγεί προ της εκπνοής της αυτής προθεσμίας για υγειονομικούς λόγους ή έχει απωλεσθεί κατόπιν ασθενείας ή ατυχήματος.

Η ασφάλεια αποδεσμεύεται αμέσως μετά την προσκόμιση της αποδείξεως.

4. Σε περίπτωση που η απόδειξη που αναφέρεται στην παράγραφο 3 δεν προσκομισθεί εντός προθεσμίας 180 ημερών από την ημέρα της θέσεως σε ελεύθερη κυκλοφορία, η ασφάλεια καταπίπτει ως εισφορά.»

48. Επομένως, και η αποδέσμευση της ασφάλειας εξαρτάται από την τήρηση ορισμένων διατυπώσεων. Αν δεν τηρηθεί η διατύπωση της παραγράφου 1, στοιχείο δ', του άρθρου 1 του κανονισμού 612/77, δεν χορηγείται το ευεργέτημα της αναστολής της εισφοράς, η δε ασφάλεια που έχει καταβάλει ο εισαγωγέας καταπίπτει εξ ολοκλήρου ως εισφορά.

49. Η αυστηρότητα του συστήματος αυτού μετριάστηκε με τον κανονισμό 1121/87 [29] ο οποίος τροποποίησε το άρθρο 1 του κανονισμού 612/77, όπως είχε τροποποιηθεί με τον κανονισμό 1384/77.

29 — Έχει και αυτός εφαρμογή στις υποθέσεις αυτές, βλ. παράγραφο 8 των προτάσεών μου.

50. Το άρθρο 1, σημεία 2 και 3, του κανονισμού 1121/87 προβλέπει ότι:

«2. Στο άρθρο 1, παράγραφος 3, [του κανονισμού 612/77] προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

"Σε περίπτωση, πάντως, που η προθεσμία που αναφέρεται στην παράγραφο 1, στοιχείο δ', δεν έχει τηρηθεί, το ποσό της εγγύησης που αποδεσμεύεται μειώνεται:

— κατά 15 %, και

— κατά 2 % του υπολοίπου ποσού ανά ημέρα υπέρβασης·

Τα ποσά που δεν έχουν αποδεσμευθεί καταπίπτουν και παρακρατούνται ως εισφορά."

3. Στο άρθρο 1, παράγραφος 4, [του κανονισμού 612/77] προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

"Σε περίπτωση, πάντως, που η απόδειξη αυτή εκδοθεί μέσα στην προθεσμία των 180 ημερών, αλλά προσκομισθεί μέσα στους 18 μήνες που ακολουθούν μετά τις εν λόγω 180 ημέρες, επιστρέφεται το ποσό που καταπίπτει, μειωμένο κατά 15 % του ποσού της εγγυήσεως."»

51. Η ανάλυση της νέας αυτής διατάξεως αποδεικνύει ότι ο νομοθέτης αποδίδει πολύ μεγαλύτερη σημασία στην τήρηση της υποχρεώσεως που προβλέπει το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 612/77, παρά στην τήρηση της υποχρεώσεως που προβλέπει η παράγραφος 4 του ιδίου άρθρου.

52. *Η ανάλυσης της ratio legis του ειδικού αυτού καθεστώτος* αποκαλύπτει, επίσης, ότι ο κοινοτικός νομοθέτης θεωρεί αναγκαία για την εύρυθμη λειτουργία του τελωνειακού αυτού συστήματος την τήρηση της υποχρεώσεως που προβλέπει το άρθρο 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 612/77.

53. Ο σκοπός τον οποίο επιδιώκει ο κοινοτικός νομοθέτης εκτίθεται στην όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 805/68. Ο κοινοτικός νομοθέτης αναφέρει ότι, με τη θέσπιση του ειδικού αυτού συστήματος, επιθυμεί «(...) να διατεθεί σημαντικότερος αριθμός ζώων προς πάχυνση μέσα στην Κοινότητα και (...) να αυξηθεί η παραγωγή κρέατος χωρίς να αυξηθεί ο αριθμός των αγελάδων και επομένως η παραγωγή γάλακτος, [προς τούτο] πρέπει να εφαρμοστεί ειδικό καθεστώς εισαγωγής υπό ορισμένες συνθήκες αγοράς για ορισμένες κατηγορίες νεαρών βοοειδών και μόσχων που προέρχονται από τρίτες χώρες και προορίζονται για πάχυνση μέσα στην Κοινότητα».

54. Το ειδικό καθεστώς καθιερώθηκε στις 24 Μαρτίου 1977 με τον κανονισμό 612/77 [30]. Ωστόσο, για να αποφευχθούν οι καταχρήσεις και να εξασφαλιστεί ότι τα μέτρα αυτά δεν θα χρησιμοποιηθούν για άλλους σκοπούς [31], ο κοινοτικός νομοθέτης καθιέρωσε ένα σύστημα υποχρεώσεων για τον εισαγωγέα. Ο εισαγωγέας οφείλει να δηλώσει εγγράφως ότι τα νεαρά βοοειδή προορίζονται για πάχυνση επί περίοδο 120 ημερών από την ημέρα που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία [32]. οφείλει να παράσχει ασφάλεια ποσού ίσου με το αναστελλόμενο ποσό της εισφοράς η οποία ισχύει την ημέρα εισαγωγής [33], ασφάλεια η οποία δεν επιστρέφεται παρά μόνον αν ο εισαγωγέας προσκομίσει την απόδειξη ότι το ζώο δεν εσφάγη πριν την πάροδο της προθεσμίας [34].

55. Αμέσως μετά την καθιέρωση του ειδικού καθεστώτος, ο κοινοτικός νομοθέτης διαπίστωσε ότι πρέπει να ληφθεί ιδιαίτερη μέριμνα λόγω των κινδύνων απάτης και καταχρήσεων που ενδέχεται να εκτρέψουν

30 — Δεύτερη αιτιολογική σκέψη.
31 — Δεύτερη και τρίτη αιτιολογική σκέψη.
32 — Άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α'.
33 — Άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο β'.
34 — Άρθρο 1, παράγραφος 3.

το σύστημα αυτό από τους πραγματικούς οικονομικούς σκοπούς του. Για τον λόγο αυτό, εξειδίκευσε περαιτέρω τις ειδικές υποχρεώσεις με τη θέσπιση του κανονισμού 1384/77 [35]. Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 1384/77 που τροποποίησε το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 612/77, ο εισαγωγέας υποχρεούται να υποδείξει εντός προθεσμίας ενός μήνα το βουστάσιο όπου πρόκειται να παχυνθούν τα ζώα, διαφορετικά δεν θα μπορεί να επικαλεστεί το ειδικό τελωνειακό καθεστώς που προβλέπει ο κανονισμός 612/77.

56. Ο στόχος που επιδιώκει ο κοινοτικός νομοθέτης διατυπώνεται σαφώς στη δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1384/77. Είναι η αποσόβηση κάθε απόπειρας εξαπατήσεως και η αποφυγή των καταχρήσεων που μπορεί να προκαλέσει το καθεστώς αυτό. Η πρόσθετη υποχρέωση που επιβάλλεται στον εισαγωγέα αποσκοπεί να δώσει τη δυνατότητα στις αρμόδιες εθνικές αρχές να οργανώνουν αποτελεσματικά τη διενέργεια επιτοπίων ελέγχων και να εξακριβώνουν ότι οι δηλώσεις του εισαγωγέα ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα και στις κοινοτικές επιταγές.

57. Η ανάλυση τόσο του γράμματος των ειδικών διατάξεων όσο και της ratio legis αυτών με ωθεί να υποστηρίξω ότι η τήρηση της πρόσθετης αυτής υποχρέωσης και της σχετικής προθεσμίας για την εκτέλεσή της πρέπει να θεωρηθεί ως προϋπόθεση *αναγκαία* για την ορθή λειτουργία των μέτρων ελέγχου που απαιτεί ο κοινοτικός νομοθέτης, άρα απαραίτητη για την εύρυθμη λειτουργία του καθεστώτος.

58. *Εξάλλου*, από πραγματιστική σκοπιά και για λόγους αποτελεσματικότητας της κοινής γεωργικής πολιτικής, σας καλώ να λάβετε υπόψη ένα επιπλέον επιχείρημα υπέρ της απόψεώς μου. Οι δεσμεύσεις με τις οποίες είναι συνυφασμένη η λειτουργία μιας διοικητικής αρχής επιβάλλουν την ανάγκη να ενημερώνεται η αρχή αυτή εντός εύλογης προθεσμίας ώστε να είναι σε θέση να οργανώνει αποτελεσματικά τα καθήκοντα των υπηρεσιών που διενεργούν επιτόπιους ελέγχους. Πράγματι, όπως υποστηρίζει η Ιταλική Κυβέρνηση, φρονώ ότι η παράλειψη της υποδείξεως του βουστασίου παχύνσεως καθιστά αδύνατο ή πολύ δύσκολο τον έλεγχο που οφείλει να διενεργήσει η διοίκηση προκειμένου να εξακριβώσει αν τα εισαχθέντα νεαρά βοοειδή είναι πράγματι αυτά για τα οποία θα εκδοθεί στη συνέχεια η βεβαίωση ότι διατηρήθηκαν στη ζωή επί 120 ημέρες.

59. *Τέλος*, η αυστηρή ερμηνεία που σας προτείνω να δώσετε δεν προσκρούει στην ανάλυση της ratio legis της οδηγίας 79/623 [36] ούτε στο γράμμα της διατάξεως του άρθρου 2, στοιχείο δ', της οδηγίας. Εφόσον ο κοινοτικός νομοθέτης επισήμανε με ειδική ρύθμιση ότι η τήρηση της υποχρεώσεως του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 612/77 είναι αναγκαία για την εύρυθμη λειτουργία του συγκεκριμένου τελωνειακού καθεστώτος, η εφαρμογή του άρθρου 2, στοιχείου δ', in fine της οδηγίας 79/623 αποκλείεται. Η αντίθετη ερμηνεία θα εξουδετέρωνε εξ ολοκλήρου την πρακτική αποτελεσματικότητα της ειδικής ρύθμισης που θεσπίστηκε με τον κανονισμό 612/77, όπως αυτός έχει τροποποιηθεί.

35 — Δεύτερη και τρίτη αιτιολογική σκέψη.

36 — Βλ. παράγραφο 31 των προτάσεών μου.

60. Για τον λόγο αυτό, σας προτείνω να δώσετε την ακόλουθη απάντηση στο δεύτερο ερώτημα: η μη τήρηση της διατυπώσεως του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 612/77, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 1384/77, από τον εισαγωγέα νεαρών αρσενικών βοοειδών προοριζομένων για πάχυνση έχει πραγματική συνέπεια για την εύρυθμη λειτουργία του συγκεκριμένου τελωνειακού καθεστώτος κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 79/623.

61. Κατόπιν αυτού παρέλκει η απάντηση στο τρίτο ερώτημα.

62. Σας προτείνω να δώσετε τις ακόλουθες απαντήσεις στα προδικαστικά ερωτήματα που υπέβαλε το Corte suprema di cassazione:

«1) Το άρθρο 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 79/623/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 1979, περί εναρμονίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των σχετικών με την τελωνειακή οφειλή, εμφανίζει τα χαρακτηριστικά που είναι αναγκαία για να έχει απευθείας εφαρμογή και για να αποτελεί το θεμέλιο δικαιωμάτων που τα άτομα μπορούν να επικαλούνται έναντι ενός κράτους μέλους, στην έννομη τάξη του οποίου δεν έχει μεταφερθεί η εν λόγω διάταξη.

2) Η μη τήρηση της διατυπώσεως του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 612/77 της Επιτροπής, της 24ης Μαρτίου 1977, περί των λεπτομερειών εφαρμογής του ειδικού καθεστώτος εισαγωγής ορισμένων αρσενικών νεαρών βοοειδών προοριζομένων για πάχυνση, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1384/77 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 1977, από τον εισαγωγέα νεαρών αρσενικών βοοειδών προοριζομένων για πάχυνση έχει πραγματική συνέπεια για την εύρυθμη λειτουργία του συγκεκριμένου τελωνειακού καθεστώτος κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο δ', της προαναφερθείσας οδηγίας 79/623.»